

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200071
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200071.2

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a prísediacich sudcov prof. JUDr. Tomáša Strémyho, PhD. a doc. JUDr. Mariána Gibu, PhD., v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenému: S.. K. S., nar. XX. R. XXXX, trvalo bytom R.. Ľ.. F. XXXX/X, XXX XX Ž., sudca Krajského súdu v Ž. s prerušeným výkonom funkcie sudcu, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí dňa 21. októbra 2022 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému S.. K. S., nar. XX. R. XXXX, trvalo bytom R.. Ľ.. F. XXXX/X, XXX XX Ž., sudca Krajského súdu v Ž. s prerušeným výkonom funkcie sudcu, podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny súdny poriadok) v časti disciplinárneho návrhu zo dňa 9. októbra 2019 v bode 1) znejúceho ako „ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/251/2016 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď dňa 23. augusta 2016 verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok, tento ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej podpredsedníčkou súdu do 31. októbra 2016, ale rozsudok Krajského súdu v Ž. sp. zn. 5Co/251/2016 zo dňa 23. augusta 2016 odoslal na Okresný súd Ž. dňa 8. decembra 2016, ktorému bolo toto rozhodnutie doručené dňa 9.decembra 2016“ z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 9. októbra 2019, doručeným disciplinárnemu senátu dňa 9. októbra 2019 podľa zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o sudcoch“) účinného do 30. novembra 2021, sa minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľ“ alebo „minister spravodlivosti“) domáhal disciplinárneho konania proti S.. K. S., sudcovi Krajského súdu v Ž. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinený“).

2. Návrh vo veci odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený:

„1. ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/251/2016 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď dňa 23. augusta 2016 verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok, tento ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej podpredsedníčkou súdu do 31. októbra 2016, ale rozsudok Krajského súdu v Ž. sp. zn. 5Co/251/2016 zo dňa 23. augusta 2016 odoslal na Okresný súd Ž. dňa 8. decembra 2016, ktorému bolo toto rozhodnutie doručené dňa 9.decembra 2016,

2. ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 5Co/364/2017 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v obdobiach od 11. decembra

2017 až do dňa 5. februára 2018, kedy spis na žiadosť Okresného súdu Ž.X. zaslal tomuto súdu, následne po vrátení spisu z Okresného súdu Ž. od 14. februára 2018 do 9. októbra 2018, kedy dal pokyn kancelárii na doručenie vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 4. októbra 2018 právnomu zástupcovi žalovaného a následne od predloženia veci spisovou kanceláriou až do 11. marca 2019, kedy vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. marca 2019, čím po dobu takmer 15 mesiacov okrem doručenia vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu právnomu zástupcovi žalovaného nevykonal vo veci žiadny úkon.“

3. Ku dňu 1. decembra 2021 sa stal účinným zákon č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov [disciplinárny súdny poriadok (ďalej aj ako „DSP“)]. Podľa § 3 DSP „O disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov rozhoduje a disciplinárne opatrenia ukladá Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v disciplinárnych senátoch.“

4. Vzhľadom na uvedené a po tom, čo boli neskončené disciplinárne veci doručené Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“), disciplinárna vec sp. zn. 3Ds/2/2019 bola náhodným spôsobom pridelená prostredníctvom elektronických prostriedkov na rozhodnutie disciplinárnemu senátu 33D, ktorý o ňom koná pod sp. zn. 33D/7/2021.

5. Disciplinárny senát pred realizáciou úkonov vo veci verifikoval podmienky konania a zistil, že uznesením príslušného disciplinárneho senátu č. k. 3Ds/2/2019-89 zo dňa 12. augusta 2020 bolo disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému prerušené. Dôvodom prerušenia konania bola skutočnosť, že disciplinárne obvinený sudca mal v čase rozhodnutia prerušený výkon funkcie sudcu.

6. Disciplinárny senát dňa 29. apríla 2022 vydal uznesenie č.k. 33D/7/2021-14, ktorým rozhodol o pokračovaní v disciplinárnom konaní podľa § 27 ods. 6 DSP, keďže pominuli dôvody, ktoré odôvodňovali prerušenie disciplinárneho konania, keďže prerušenie výkonu funkcie sudcu po zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na vec, už nie je prekážkou pokračovania v konaní.

7. V konaní disciplinárny senát v prvom rade skúmal, či návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a vo vzťahu k druhému skutku vymedzenému v skutkovej vete návrhu bol podaný v subjektívnej aj objektívnej lehote podľa § 120 ods. 7 zákona o sudcoch účinného od 1. júla 2017.

8. V súvislosti s disciplinárnym návrhom v časti prvého skutku, že disciplinárne obvinený mal ako predseda senátu a sudca spravodajca vo veci vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp.zn. 5Co/251/2016 porušil povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich, keď dňa 23. augusta 2016 verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok, tento ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej podpredsedníčkou súdu do 31. októbra 2016, ale rozsudok Krajského súdu v Ž. sp. zn. 5Co/251/2016 zo dňa 23. augusta 2016 odoslal na Okresný súd Ž. dňa 8. decembra 2016, ktorému bolo toto rozhodnutie doručené dňa 9. decembra 2016, disciplinárny senát ustálil, že bol podaný oneskorene z dôvodu nedodržania objektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 120 ods. 7 zákona o sudcoch účinného do 30. júna 2017.

9. Vzhľadom na časové vymedzenie prvého skutku - nečinnosť od 31. októbra 2016 do 8. decembra 2016, disciplinárny senát pri posudzovaní dodržania objektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu vychádzal zo znenia § 120 ods. 7 zákona o sudcoch účinného do 30. júna 2017, podľa ktorého návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

10. Disciplinárny senát v súlade so svojou rozhodovacou praxou konštatuje, že ustanovenie § 120 ods. 7 zákona o sudcoch dlhšiu objektívnu lehotu 4 rokov viazalo výlučne na disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil „...zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní“. Naopak, vo všetkých ostatných veciach platila 2-ročná objektívna lehota.

11. Práve z dôvodu existencie paralelných lehôt na podanie disciplinárneho návrhu a zároveň pre zánik zodpovednosti musel disciplinárny senát skúmať, či sa na súdnu vec vzťahuje 2-ročná alebo 4-ročná premlčacia lehota (pre zánik zodpovednosti), pričom dospel k záveru, že sa uplatní lehota 2 rokov (ako lehota pre účely § 118 zákona o sudcoch v znení účinnom v rozhodnom čase).

12. Hoci by sa pri základnom jazykovom výklade ustanovenia § 120 ods. 7 zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase) mohlo javiť, že 4-ročná objektívna lehota sa vzťahuje (vzťahovala) na všetky disciplinárne previnenia sudcov, ktoré mali za následok prieťahy v súdnom konaní, disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu sa s takouto interpretáciou - pri súčasnom uplatnení logického a

systematického výkladu právnej úpravy - nestotožňuje, a to najmä z dôvodov uvedených nižšie v tomto rozhodnutí.

13. Je zrejmé, že ustanovenie § 120 ods. 7 zákona o sudcoch lehotu 4 rokov viaže výlučne na disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil „...zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní“. Takémuto vymedzeniu preferenčného režimu 4-ročnej objektívnej lehoty (na podanie disciplinárneho návrhu) zodpovedalo v rozhodnom čase doslovné znenie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 117 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch, podľa ktorého bolo závažným disciplinárnym previnením „g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.“ (pozn. v účinnom znení zákona o sudcoch je toto závažné disciplinárne previnenie upravené v § 116 ods. 2 písm. f)).

14. Podľa názoru disciplinárneho senátu najvyššieho správneho súdu, ak zákonodarca pri určovaní objektívnej lehoty na podanie návrhu zvolil zo štylistického hľadiska identické slovné vymedzenie, ako je vymedzenie jednej zo skutkových podstát závažného disciplinárneho previnenia (§ 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch v znení účinnom v rozhodnom čase), nie je možné uplatňovať extenzívny výklad, ktorý by viedol k záveru, že akékoľvek disciplinárne previnenie majúce za následok prietahy v konaní, spadá pod časový režim lehoty 4 rokov.

15. Zákonodarca teda v ustanovení § 120 ods. 7 zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase) síce explicitne neuviedol, že lehota 4 rokov sa viaže výlučne na závažné disciplinárne previnenie uvedené v § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch v znení účinnom v rozhodnom čase - napr. v podobe legislatívnej poznámky pod čiarou alebo priamo v ustanovení § 120 ods. 7 citovaného zákona - ale pri normatívnom vymedzení právnej situácie, v ktorej sa má použiť 4-ročná objektívna lehota na podanie návrhu použil slovné vymedzenie identické so závažným disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase).

16. Z tohto dôvodu disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci vo veci dospel k záveru, že v prípade disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase), ktoré je disciplinárne obvinenému kladené za vinu, je zákonná lehota pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie 2-ročná, keďže ide o iné disciplinárne previnenie ako je disciplinárne previnenie, ktoré je textovým popisom uvedené v ustanovení § 120 ods. 7 zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase) - konkrétne závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) citovaného zákona. Opačný výklad ustanovenia § 120 ods. 7 zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase) by bol v rozpore s princípom právnej istoty a legitímnymi očakávaniami disciplinárne obvinených.

17. Z doterajšej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov vyplýva, že povinnosť sudcu vypracovať písomné znenie vyhláseného rozsudku v zákonnej lehote je spravidla subsumované pod ustanovenie § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Rovnako navrhovateľ nekvalifikoval prvý ani druhý vytýkaný skutok ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch (v znení účinnom v rozhodnom čase), ale ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch - spočívajúce v zavinenom porušení povinností sudcu uvedených v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu opätovne dopĺňa, že v rozhodovacej praxi disciplinárnych senátov je takáto právna kvalifikácia skutkov, za ktoré bol podaný návrh na disciplinárne obvineného, prevažujúca a ani sám disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci v tejto veci nevzhladol okolnosti, pre ktoré by mal byť skutok disciplinárne obvineného kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch, resp. § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch. Z rozhodovacej praxe najvyššieho správneho súdu ako disciplinárneho súdu pritom vyplýva, že vo veciach, akou je i súdená vec, sa uplatňuje kratšia objektívna lehota (k tomu pozri napr. sp. zn. 32D/7/2021, sp.zn. 33D/3/2021) a v súlade s touto rozhodovacou praxou najvyššieho správneho súdu posudzoval predmetnú právnu otázku disciplinárny senát aj v tejto veci.

18. Po tom, čo disciplinárny senát ustálil, že sa na vec vzťahuje 2-ročná objektívna premlčacia lehota (§ 118 ods. 1 v spojení s § 120 ods. 7 zákona o sudcoch účinnom v rozhodnom čase), rozhodol, že návrh v časti skutku 1 bol podaný oneskorene. Skutok 1 má povahu skutku trváceho, ktorý trval od 31. októbra 2016 do 8. decembra 2016, preto 2-ročná premlčacia doba na podanie disciplinárneho návrhu uplynula dňa 8. decembra 2018. Vzhľadom na to, že disciplinárny návrh bol podaný až dňa 9. októbra 2019, bol podaný po uplynutí objektívnej 2-ročnej premlčacej doby, a teda oneskorene. V súlade s § 26 ods. 1 písm. a) DSP preto disciplinárny senát v časti skutku 1 disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému zastavil.

19. V ostatnej časti disciplinárneho návrhu v rozsahu skutku 2 najvyšší správny súd riadne ďalej koná.

20. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 5:0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je prípustný opravný prostriedok.